

RONDOM

September 2020

P G de 'E s h

Hoop en verlangen

Het is de Schepper die ons 't leven gaf,
wij moeten zelf de inhoud geven.
Wij kennen goed en kwaad,
er is afgunst, er is medeleven.

Ook worden goede mensen,
getroffen door het kwaad.
Mensen hier op aarde,
hebben kennis, van de liefde en de haat.

Goede en kwade mensen,
treffen vaak hetzelfde lot.
Wij leven samen hier op aarde,
wij hebben allemaal dezelfde God.

Als er geen angst en zorgen zijn,
geen vrees in 't dagelijks leven.
Dan kennen wij geen goed en kwaad,
door de Schepper ons gegeven.

Het kwade in ons leven,
maakt wat recht is krom.
Worden wij door 't kwade achtervolgd,
doe goed, maar zie niet achterom.

Ook al is het duister in ons leven
en worden wij geplaagd door zorgen.
Gaf de dag van gisteren geen hoop,
dan verlang ik naar de dag van morgen.

Er is vaak tweestrijd in ons leven.
Maar als wij het beste geven,
dan is het kwade ver,
en 't goede ons nabij gebleven.

Jan van der Veen

Kerkdiensten

van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken

zondag 06 september	10:00 uur	ds. Ellie Boot Collecten: Eigen Diaconie en Pastoraat
zondag 13 september	10:00 uur	ds. Ad Wijlhuizen, Apeldoorn Collecten: Stichting Hulpdienst Hoevelaken en Eredienst
zondag 20 september	10:00 uur	ds. Ellie Boot/Startzondag/Vredeszondag Collecten: Vredesweek PKN en Cantorij
zondag 27 september	10:00 uur	ds. Ellie Boot Collecten: Eigen Diaconie en Muziek en Liturgie
zondag 04 oktober	10:00 uur	mw. Bernadette van Dijk, Amersfoort Collecten: Kerk & Israël en Vorming & Toerusting

Agenda

donderdag 03 september	20.00 uur	Diaconie
donderdag 10 september	20:00 uur	Kerkenraad
woensdag 30 september	20:00 uur	College van kerkrentmeesters

* Tenzij anders vermeld zijn de diensten en activiteiten in "de Eshof"

Vorming & Toerusting

maandag 02 november	Gedenken op Allerzielen in het uitvaartcentrum van Elja
donderdag 05 november	Verhalen over koning David door Erik Idema
woensdag 25 november	Film Oerijssel in de recreatiezaal van de Kopperhof
zondag 06 december	Adventsconcert door Rudi Coppoolse na de kerkdienst
donderdag 31 december	De Vormgroep organiseert 'De Dag van Stille' in de Eshof

Vervelend is dat we die anderhalve meter afstand moeten houden. Alsof we voortdurend voor elkaar op onze hoede moeten zijn. Mooi is dat voor sommige mensen het samen kerkzijn een heel nieuwe invulling heeft gekregen, nu ze thuis met plezier meevieren en zich daar soms beter kunnen concentreren. En het is leuk om elke zondag elkaar goede-morgen te kunnen wensen op Facebook.

Vervelend is dat we in de Eshof elke mogelijke 'opstopping' moeten zien te vermijden en zelfs niet ter plekke een kaart kunnen ondertekenen. Mooi is dat veel mensen dat nu online doen: per kaart gemiddeld zo'n 60! Zo kan ik nog wel even doorgaan.

Wat ik persoonlijk het meeste mis, zijn de grote feesten: een doopdienst; Pinksteren; een oecumenische viering. De oecumenische startzondag / vredesdienst van 20 september, die niet door kan gaan. Nou ja, er is wel een kerkdienst, maar het is zo anders. Met heel veel mensen samenzijn, samen vieren en samen zingen, ik mis het. En dat, terwijl ik helemaal niet zo'n fuifnummer ben. Ik kan me goed voorstellen dat je festivals en andere evenementen, en bijvoorbeeld straks de carnavalsdagen, op dezelfde wijze kunt missen. Zeker, ik kan erg genieten van de rust van deze tijd. Maar in maanden waarin het alledaagse nauwelijks doorbroken wordt, mis ik toch het uitzonderlijke.

Wat 'vroeger' vanzelfsprekend was, is dat nu niet meer. Een voorbeeld daarvan is het interviewen van mensen die nieuw binnenkomen in de Eshofgemeente. Daarvoor moet de één immers bij de ander over de vloer komen en dat is niet altijd mogelijk of verstandig. Heel jammer, want we hadden er net een mooie werkwijze voor gevonden. Ad en Nia Ritmeester, Jan Willem van Bree en Irene de Vries bezochten de nieuwe gemeenteleden. Ze maakten er een verslagje van en zetten dat met foto erbij in het kerkblad. Het nieuwe gemeentelid was op de zondag aansluitend aan het verschijnen van het kerkblad in de kerkdienst en werd dan aan de gemeente voorgesteld. En Ad Ritmeester hield de administratie bij. We zullen het nu anders moeten doen. Eerst telefonisch contact. Daarin kan dan overlegd worden wat wijs is om te doen. Wel een interview? Of voorlopig nog even niet? Of schrijft iemand zelf graag een introductie? Komt iemand naar de kerkdienst in de Eshof? Of liever nog niet?

Ik voel het als een gemis dat we als kerkgemeenschap in deze tijd geen plek van ontmoeting kunnen zijn en kunnen bieden. En hoop van harte dat ieder die behoefte heeft aan een gesprek, thuis of tijdens een wandeling, me weet te vinden. Tel. 2580631; WhatsApp/Telegram 06 33832849; e-mail ellie.boot@hccnet.nl.

ZONDAG 20 SEPTEMBER: STARTZONDAG EN VREDESDIENST

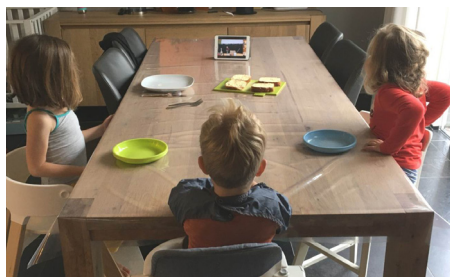
Op zondag 20 september zouden we in normale tijden de startzondag en de vredesdienst op oecumenische wijze vie-

Kerkdienst en liturgie

HOE HET NU GAAT

Sinds het verschijnen van het vorige kerkblad zijn er in de Eshof kerkdiensten met een klein aantal kerkgangers. Enkele zangers zingen de liederen, samenzang is nog niet mogelijk. De kerkdiensten zijn korter dan vroeger en een flink aantal mensen viert online mee. Meestal kan er na afloop van de kerkdienst buiten koffie gedronken worden.

Het ziet ernaar uit dat het op deze manier nog wel even door zal gaan. Het is niet anders; we moeten het ermee doen. En zoals bij bijna alles zijn er vervelende en mooie kanten aan. Heel vervelend is dat we niet samen kunnen zingen. Ik sprak iemand die zei: ik luister liever thuis mee, dan kan ik tenminste meezingen. Mooi is, vind ik zelf, dat (orgel)muziek een prominentere plek heeft gekregen in de vieringen. Muziek doet vaak meer dan woorden kunnen.

„alle drie kijken ze geboeid naar de dienst met Kees Posthumus.“

ren. Dat gaat dit jaar niet. Ook in het Pauluscentrum zijn sinds half juli weer vieringen, maar het zou niet handig zijn om bij elkaar in één kerkgebouw te gaan zitten. Vooral omdat er dan veel minder mensen kunnen komen. We gaan de beide vieringen echter wel op oecumenische wijze voorbereiden. De voorgangers van de viering in het Pauluscentrum, Thera Mulder en Linda de Wals, en ik zullen samen overleggen over de liturgie. Waar dat mogelijk is, zullen we dezelfde liederen en lezing kiezen.

Na afloop van de dienst is er bij droog weer gelegenheid om buiten koffie te drinken. Daarna zal de aftrap gegeven worden voor een nieuw diaconaal project. Waarschijnlijk wordt dit in de kerkzaal gedaan. En voor de kinderen zijn er buiten allerlei activiteiten.

Het liefst hadden we op deze zondag een uitgebreide koffie buiten georganiseerd: een ontmoetingsmoment, samen met de burens van de Paulusgemeenschap en met ieder die zin zou hebben om na afloop van de kerkdienst te komen. Helaas kunnen we dit niet door laten gaan. Het wordt te ingewikkeld om met pakweg 100 mensen de voorgeschreven afstand van elkaar te bewaren.

We houden het tegoed. Zo gauw het weer mogelijk is. Tot die tijd beraden we ons op andere mogelijkheden om elkaar te ontmoeten. Zoals Ellen van der Linden doet, die vanaf 2 september de Activiteitengroep weer zal opstarten. Heeft u zelf een idee over hoe en wanneer we in kleine kring een ontmoeting zouden kunnen organiseren? Of wilt u zelf een initiatief lanceren? We horen het graag!

BEVESTIGING VAN AMBTSDRAGERS OP ZONDAG 11 OKTOBER

Het duurt nog even voordat het 11 oktober is: de zondag waarop nieuwe ambtsdragers zullen worden bevestigd. Maar mogelijk komt het volgende kerkblad niet vóór die zondag uit. Bovendien is het goed op tijd te zijn, zodat ieder gemeentelid de mogelijkheid heeft wettige bezwaren in te dienen.

Daarom schrijf ik in deze Rondom graag iets over de drie mensen die bevestigd zullen gaan worden in een kerkelijk ambt.

Eén van hen is **Nico van Rootselaar**. Hij is al ruim een jaar actief in het college van diakenen als diaconaal rentmeester. Hij kwam er echter achter dat er voor hem niet zoveel zou veranderen als hij diaken zou worden. “Ik zal me misschien wat eerder geroepen voelen om naar de kerkenraadsvergaderingen te gaan,” zegt hij zelf. Maar voor het team van de diaconie maakt het wel uit. Als Nico diaken

wordt, is het evenwicht tussen het aantal diakenen en het aantal diaconaal rentmeesters beter.

In juli sprak ik Nico en vroeg ik hem wat hij graag zou toevoegen aan de diaconie. Of liever: wat hij in de afgelopen tijd al heeft toegevoegd. Nico vertelt dat hij graag mensen op een ander been zet. Hij houdt ervan vraagtekens te zetten. Als iets altijd op een bepaalde manier is gedaan, betekent dat niet dat het ook in de toekomst altijd op die bepaalde manier gedaan moet worden. Nico denkt graag creatief en houdt van brainstormen buiten de orde van de vergadering om. Dingen uit een andere hoek bekijken levert vaak veel op: nieuwe ideeën; inspiratie; energie.

Hij houdt van intensieve, kortlopende acties. Zoals de actie met de Voedselbank, eind november 2019, die de ZWO en de diaconie organiseerden rond Solidaridad. Ik vraag hem: hoe vind je dan een meerjarenproject zoals de ZWO dat graag organiseert, zoals nu rond het thema vluchtelingen?

“Ik kies in dat geval voor mezelf de krenten uit de pap,” zegt Nico opgeruimd. “Binnen het langlopende project zet ik me op volle kracht in voor enkele onderdelen. Dat vind ik leuk.” Nico houdt van werken in een team. “Als team kun je plannen uitdenken. De uitvoering kan door mensen afzonderlijk worden gedaan.” En als je het niet met elkaar eens bent? “Daar ben ik niet bang voor,” zegt Nico. “Laat tegengeluiden maar horen. Tegengeluiden houden je scherp. Praat over de meningsverschillen en zoek dan de weg die je samen kunt gaan.” “Mijn valkuil kan wel zijn dat ik te snel denk: het komt wel goed. Dat ik niet alle haken en ogen helemaal in de gaten heb.”

Nico voelt zich prettig in het team van het college van diakenen. Ieder heeft er zijn eigen talenten. Hij heeft er zin in zijn talenten met die van de anderen te blijven bundelen.

De tweede is **Liesbeth van den Heuvel-van Leijenhorst**. Ook Liesbeth zal diaken worden. “Al een jaar geleden vroeg Wouda Bakker me of ik ervoor zou voelen in de diaconie te komen,” vertelt Liesbeth. Zij en Jan werden lid van de Eshofgemeente toen 25 jaar geleden Celine gedoopt zou worden. Sindsdien is ze eigenlijk altijd op één of andere manier actief geweest. “De kerk wordt gedragen door vrijwilligers, en daar wil ik wel iets in betekenen.” De laatste jaren was ze contactpersoon in wijk 5. Vanaf oktober zal ze diaken zijn in dat wijkteam en zal Anja Bouw, die daar op dit moment als diaken in meewerkt, een ander wijkteam gaan versterken. “Maar vraag me niet te spreken voor een groep, hoor! Daar ligt niet mijn talent,” vertelt Liesbeth. Ze is iemand die zich graag wat meer op de achtergrond beweegt. Waarom de diaconie? “Ik heb niet van alles op een rijtje gezet en vervolgens aangestreept wat ik het liefste zou doen,” zegt Liesbeth. Voor de diaconie werd ze gevraagd en dit lijkt haar gewoon leuk. Het praktische van

het diaconale werk trekt haar: het verzorgen van vakantietassen voor kinderen die niet met vakantie kunnen. Of het regelen en bezorgen van kerstattentives en het meewerken aan de jaarlijkse kerstmiddag. “Wat ik precies binnen de diaconie zal gaan doen, merk ik wel. Dat moet nog vorm gaan krijgen.”

Als derde verwelkomen we **Eunice van Zomeren**. Eunice is geboren en getogen in Den Haag. Ze is er getrouwd en kreeg met haar eerste echtgenoot vier kinderen die inmiddels allemaal op zichzelf wonen. Na 24 jaar strandde haar huwelijk. Het was een verdrietige maar ook bijzondere tijd, zeker niet enkel naar, ze heeft in die tijd God heel dichtbij ervaren. Na een paar jaar kwam ze Jan Scheijgrond weer tegen: een goede vriend van de familie. Vriendschap groeide uit tot meer. Eunice zei Den Haag vaarwel en ging met Jan in Barneveld wonen. Inmiddels zijn ze vijf jaar getrouwd. Eunice’ kerkelijke wieg stond in de Gereformeerde Gemeente. Ze heeft er geen zware en sombere herinneringen aan, maar ontspannen en plezierige. Toen ze volwassen was, werd ze hervormd.

Na de verhuizing naar Barneveld was ze zoekende, totdat Jan voorstelde om eens naar de Eshof te gaan. Dat was nu ongeveer een jaar geleden. Het voelde voor Eunice als thuiskomen. Ze werd er geraakt door de rust en de warmte, door de woorden en door de muziek. In de Eshof ervaart ze verstillings die helpt om dichterbij God te komen; de liturgische woorden en vormen scheppen ruimte. Inmiddels hebben Jan en zij zich bij de Eshofgemeente ingeschreven. En Eunice wil niet enkel komen om er ‘iets te halen’, maar ook zelf dienstbaar zijn aan de gemeente en iets bijdragen. Bestuurlijk werk ligt haar wel, ze heeft er ervaring mee vanuit haar werk als bestuurder van een zorgorganisatie. Zo kwamen we op de gedachte dat wellicht het scribaat iets voor haar zou kunnen zijn.

Wat haar motiveert is onder andere het verlangen om samen de schouders eronder te zetten. ‘Hoe betrekken we elkaar erbij, hoe vinden we een weg die we samen kunnen gaan, bij alle diversiteit die er in de gemeente is?’ Hier wil ze zich in de komende jaren voor gaan inzetten.

Nico, Liesbeth en Eunice, heel fijn dat jullie het team van de kerkenraad komen versterken!

Wie weet komt bij meer mensen de wens naar boven om een actieve rol in de kerk te vervullen. Dat kan als ambtsdrager, als contactpersoon, als geluidstechnicus, als deel van het team dat de kerkdiensten opneemt en uitzendt, als leiding van de kinderdienst, als interviewer van nieuwe gemeenteleden, als deel van het team dat mensen uitnodigt voor de kerkdiensten... en op nog veel meer manieren. Misschien heb je zelf een specifieke wens of een talent dat je graag zou willen inzetten. Je kunt me er altijd over aanspreken! Of zoek contact met Lieske Duim, onze vrijwilligerscoördinator: tel. 2538340, e-mail lieskeduim@kpnmail.nl.

AFSCHEID

We nemen vanaf 11 oktober afscheid van **Lien Vogel** als diaken. Acht jaar (?) lang heeft ze dit ambt vervuld. Ze blijft echter actief in de diaconie als diaconaal rentmeester. Lien, heel veel dank voor al die jaren en fijn dat je je zo thuis voelt in het college van diakenen dat je blijft!

We zwaaien ook **Jan Hofman** uit. Vier jaar lang was hij scriba: de rechterhand van de voorzitter van de kerkenraad. En één jaar lang was hij zelfs beide. Het waren mooie jaren, waarin Jan zijn talenten om mensen met elkaar te verbinden en om steeds de positieve kant te benadrukken, volop heeft ingezet. Jan, dankjewel voor je werk en voor de inspirerende rol die je hebt gespeeld!

Ellie Boot

Alle zondagse vieringen vanuit de Eshof kunt u rechtstreeks of op een later tijdstip via internet beluisteren en op verschillende manieren opzoeken:

Ga naar de website van ‘De Eshof’: www.pgdeeshof.nl kijk bij “diensten en internet” (linker kolom) of het tabblad “liturgie”.

U kunt ook naar: www.kerkdienstgemist.nl dan naar provincie Gelderland en vervolgens naar Hoevelaken.

Nieuws over de Levensboom

De startzondag nadert en dat betekent ook dat de levensboom steeds dichterbij komt. Het bestelde hout ligt inmiddels op de zaagmachine en in de volgende Rondom is – eindelijk – te zien of de boom lijkt op de tekening hiernaast. Wij vinden het best spannend...

Begin juli begonnen de kerkdiensten weer met een beperkt aantal mensen. Voor ons een mooie gelegenheid om iets van ons te laten zien én proeven. We zorgden namelijk voor een stuk versgebakken appeltaart bij de koffie na afloop. Als 'welkom terug' én natuurlijk ook als fondswerving.

Heeft u het stuk appeltaart gemist of smaakte het naar meer? U kunt een ovenheerlijke appeltaart bestellen voor 12,50 euro bij de leden van de werkgroep.

We schreven vorige keer al dat de boom pas een levensboom wordt door de namen van de kinderen zichtbaar te maken. Zondag 30 augustus was de gezinsdienst en zijn we met de kinderen aan de slag gegaan om een blaadje mooi te maken mét hun naam erop, zelfgeschreven. Voor de kinderen tot 4 jaar is het geen blaadje maar een appeltje. Een grote slinger met alle blaadjes en appels laat zien hoeveel namen van kinderen straks in de boom komen te hangen. De ouders van de kinderen tot en met 11 jaar zullen deze maand een brief of een mail krijgen waarin zij nog verder geïnformeerd worden. Heeft u deze brief vóór de startzondag niet ontvangen, laat het dan even weten via lieskeduim@kpnmail.nl.

*Werkgroep Levensboom
Ilse Heining, Sierou de Vries, Lieske Duim
en Dicky van de Veer (namens de Vormgroep)*

**Met de ontvangen giften zijn we inmiddels gestegen boven de €2.500 !!
We hopen met deze taartenactie én met uw spontane bijdragen nog de resterende €500 bij elkaar te krijgen. Uw gift is welkom op rek.nr. NL25 RABO 03737 35367 tnv Prot.Gemeente 'de Eshof' o.v.v. 'Levensboom'.**

Update van de ZWO!

Het komend half jaar heeft de ZWO enkele onderwerpen op de agenda staan om mee aan de slag te gaan. We gaan verder met het uitwerken van ons plan om vluchtelingen te ondersteunen in binnen en buitenland. We hebben inmiddels contact gelegd met Vluchtelingenwerk in Nijkerk en willen met hen enkele laagdrempelige acties doen om vluchtelingenwerk beter te leren kennen. Voor het buitenland hebben we het besluit genomen om de Rohingya vluchtelingen te ondersteunen.

Daarnaast hebben we Queen of Peace Highschool kunnen helpen in hun moeilijke situatie rondom corona. We hebben de QoP community ondersteund met onze collecte voor de bouw van de jongerenslaapzalen en we hebben 'corona-noodhulp' verleend door bij te dragen aan voedsel en bij te dragen aan de salarissen van het personeel van QoP. Philomena wil de gehele Eshof gemeente bedanken voor onze steun en onze hulp.

Rohinya (vierluik).

1: WAT SPEELT ER RONDOM DE ROHINGYA IN MYANMAR?!

In overleg met de organisatie Tear hebben we er voor gekozen om het vluchtelingenkamp in Cox's Bazar in Bangladesh het komende half jaar te steunen waar veel Rohingya's zich bevinden. Tear werkt samen met partnerorganisaties en kerken om wereldwijd hulp te bieden zodat mensen zelf op kunnen staan uit armoede en onrecht. Dit is het eerste bericht van een vierluik die de ZWO de komende maanden zal opnemen in de Rondom. Op deze manier willen we aandacht én een beetje hulp geven aan de mensen die dit goed kunnen gebruiken.

De Rohingya is een islamitische etnische minderheid in Myanmar, welke 'de meest vervolgte minderheid ter wereld' genoemd wordt. De afgelopen jaren zijn meer dan 1,5 mil-

joen Rohingya mensen gevlucht naar Bangladesh. Deze enorme toestroom resulteert in zeer primitieve omstandigheden in de vluchtelingenkampen in Bangladesh. Tear streeft samen met zijn partnerorganisaties ernaar om het vluchtelingenkamp in Cox's Bazar veiliger en hygiënischer te maken,

en ze ondersteunen ook doelen op het gebied van educatie en levensonderhoud. Het speerpunt is om de sanitaire voorzieningen dit jaar te verbeteren. In de hoop 500 sanitaire units aan te kunnen pakken.

Voor meer info: <https://tear.nl/rohingya>

Collecte ZWO.

HULP AAN VLUCHTELINGEN IN JEMEN.

Op 30 augustus is er een collecte over hulp aan vluchtelingen in Jemen. UNHCR is één van de organisaties die zich inzet voor de situatie van vluchtelingen. De situatie in Jemen is complex. Jemen is in oorlog, er heerst hongersnood en het coronavirus brengt de mensen op de vlucht in gevaar. Ook ondersteunt de UNHCR vluchtelingen die vanuit Afrika oversteken naar Jemen in de hoop een beter leven te vinden. Zij zijn naar het land gevlucht in de hoop dat zij daar veilig zouden zijn en zitten nu vast door het oorlogsgeweld.

Situatie in Jemen

DE CRISIS IN JEMEN

De crisis in Jemen heeft een ongekende omvang; 80% van de bevolking is afhankelijk van humanitaire hulp en 14 mil-

joen mensen hebben dringend ondersteuning nodig. In het land woedt sinds 2015 een burgeroorlog. Ruim 3 miljoen Jemenieten zijn op de vlucht. Veel mensen zijn ondervoed en

ziektes zoals cholera verspreiden zich razendsnel door het gebrek aan basisvoorzieningen.

DE CRISIS EN CORONA

Daarbij komt nog het coronavirus dat zich razendsnel verspreid. Er overlijden veel mensen, maar vanwege een gebrek aan coronatesten ontbreken officiële cijfers. Door de oorlog hebben veel mensen weinig weerstand opgebouwd en een zeer beperkte toegang tot gezondheidszorg. Ook hebben de economische gevolgen grote impact op mensen op de vlucht: zij hebben grote moeite om te overleven. Vanwege de coronacrisis kampen veel organisaties met een tekort aan budget, waardoor zij hun hulp noodgedwongen moeten stoppen.

Hulpverlening

NOODHULPGOEDEREN

UNHCR zorgt voor noodopvang, matrassen, dekens, kookgerei en andere spullen die mensen op de vlucht nodig hebben.

ONDERDAK VOOR ONTHEEMDEN

Families kunnen hun huizen repareren met UNHCR-materialen zoals dekzeilen. Openbare gebouwen worden gerepareerd zodat hier mensen op de vlucht onderdak kunnen krijgen.

MEDISCHE EN PSYCHOSOCIALE HULP

Door de oorlog zijn veel gezondheidsinstellingen, maar bijvoorbeeld ook rioleringen en waterleidingen (deels) verwoest. Hierdoor kunnen ziektes zich razendsnel verspreiden. In 2018 kampte Jemen met de ergste cholera-uitbraak in tijden. UNHCR probeert uitbraken van cholera te stoppen en helpt met acute medische zorg voor vluchtelingen, asielzoekers en Jemenieten die door het conflict zijn getroffen. Ook zorgen ze voor urgente psychosociale hulp voor mensen op de vlucht.

Jongerenreis zomer 2021

Zoals er in de vorige editie al vermeld, zijn we achter de schermen bezig met de voorbereidingen van een nieuwe jongerenreis. Wederom zullen wij met stichting Livingstone op pad gaan met Georgië als reisbestemming voor de zomervakantie van 2021. Hierbij willen we een mooi project ondersteunen om sport en spel mogelijk te maken voor de armere kinderen in het gebied Aghaiani. Hierbij moet je denken aan je armen uit de mouwen steken om sportvelden aan te leggen, maar ook sport- en spel activiteiten te organiseren. Voor meer informatie over het project zelf kun je de website van Livingstone raadplegen: <https://www.lst.nl/project/georgie-agmaiani>

Er staat al een groep enthousiaste begeleiders klaar om deze bijzondere ervaring met een vrijwillige groep jongeren aan te gaan. Ben jij enthousiast of nieuwsgierig, kom dan langs op de startzondag voor meer informatie!

Vind je het leuk om ons te volgen via social media, like & volg ons dan op de volgende platformen:

Facebook: Hoevelaken naar Georgië

Instagram: hoevelakennaargeorgie

Beeld en geluid van- uit de Eshof

Kerkdienst gemist zorgt al vele jaren dat kerken de zondagse diensten via internet thuis beluisterd kunnen worden. Ook de Eshof is daarbij aangesloten en stemmen vele leden die niet naar de kerk kunnen daar op af.

Nu wij al lange tijd beperkt naar de kerk kunnen is het fijn dat we naast het geluid ook de beelden vanuit de Eshof kunnen zien. Thijmen en Coralien Toom en Anja Bouw zorgen er iedere zondag voor dat beeld en geluid bij u thuis komt. Dat doen zij nu al zonder uitzondering maanden achtereen met beperkte middelen en voor een deel ook met eigen apparatuur. Gelukkig komt voor het camerawerk versterking van nieuwe enthousiastelingen.

V.w.b. het geluid zijn Jan Vogel en Arjan de Vries nu ook weer beschikbaar, Fokke van der Veer voorlopig nog niet.

Ondergetekende die ook tot deze groep behoort wil gezien zijn leeftijd voorlopig nog "buiten beeld" blijven.

Namens de te kleine groep enthousiaste medewerkers doe ik een dringende oproep tot uitbreiding van het team.

Wie vindt het een uitdaging om mee te doen, er zijn in onze gemeente toch wel jongeren die het leuk vinden om aan de knoppen te zitten. Vaak is werken met beeld en of geluid een hobby van veel jonge mensen. Welke jongere, maar oudere mag natuurlijk ook, doet met ons mee?

Uit registratie blijkt dat streaming van de zondagse diensten aan een grote behoefte voldoet, honderden mensen stemmen zondags op de Eshof af. Je hebt dus een belangrijke maar zeer mooie taak.

Op de website van de Eshof is te zien op welke wijze beelden en geluid thuis te ontvangen zijn

Ad Ritmeester

Beeld en geluid actief in de kerkzaal

De bloemen en/of attentie Uw bijdrage

We hebben nog steeds een gat van ca. 1000 euro in de toezeggingen.

Heeft u nog een steentje over voor ondersteuning? We beseffen dat het veel gevraagd is en voor sommigen misschien onmogelijk, maar iedere euro doet mee.

Verder wensen we iedereen een goede gezondheid toe in de naderende herfst. Blijf gezond en een zegening voor de mensen om u heen.

Een lieve groet van Lies en Joke

De Dag van Stilte

**Van harte! welkom op -De Dag van Stilte- op
31 december in 'de Eshof'.**

Zo langzamerhand is deze dag uitgegroeid tot een vast stilte-moment aan het eind van het jaar.

Op deze dag is de Eshof voor iedereen open om stilte en rust te ervaren. De verstild ingerichte ruimte nodigt je uit om stil rond te lopen, stil te staan bij wat je mooi vindt of wat je persoonlijk raakt.

De hal en de kerkzaal zijn ingericht met beelden, teksten, gedichten, schilder- glas- en fotokunst en andere kunstvormen.

De Vormgroep vraagt hiervoor (amateur)kunstenaars uit de Eshof-en Paulus-gemeente om een bijdrage te maken, die aansluit bij het thema van dit jaar.

Het thema is op dit moment nog niet bekend.

Wat wel zeker is, dat de Liturgische Vormgroep in samenwerking met projectleden van de Eshof- en Paulusgemeenschap vanaf september aan het werk is om deze dag te organiseren en materialen te verzamelen. En natuurlijk eigen werk uit te denken en vorm te geven.

Wees welkom!

***-Gun jezelf de tijd, laat buiten even voor wat
het is en loop op 31 december binnen in een
omgeving waar de stilte spreekt-.***

We houden je op de hoogte van het thema. En in verband met corona, ook van de maatregelen die wij moeten nemen om het bezoek aan de Eshof veilig te laten verlopen.

*Namens de Vormgroep,
Ans Baas, Hedy Barreveld, Yvonne de Gier,
Dicky van der Veer, Bea de Rijke en Lies Lekkerkerker*

Locatie: kerkgebouw 'de Eshof'

Datum: 31 december

Adres: De Veenslag 16, Hoevelaken

Tijd: tussen 10.30 uur en 17.00 uur.

Hoe gaat het met het uitnodigen van de gemeenteleden voor de kerkdienst?

Dit vroeg Sienke Wolters als voorbereiding voor de moderamenvergadering van 27 augustus. Vanaf 5 juli 2020 worden immers gemeenteleden uitgenodigd voor de wekelijkse diensten. Dertig mensen worden uitgenodigd en ca. vijftien mensen zorgen dat de dienst gehouden kan worden. Dit zijn de koster, organist, voorganger, ambtsdragers maar ook de zangers, de mensen die voor de geluid- en beeld-opname zorgen, degene die coördineert of welkom heet en last but not least: de verzorgers van de koffie! Soms komen daar ook nog mensen voor de oppas en de kinderdienst bij. Zo blijven er elke zondag dertig plaatsen over voor 'genodigden'. Iedereen kon doorgeven of hij/zij uitgenodigd wilde worden of liever (nog) niet. Zo kiezen verscheidene mensen ervoor om de vieringen via internet te volgen.

Maar... hoe gaat het met het uitnodigen?

In de afgelopen zeven weken zijn uitnodigingen naar zo'n 150 tot 180 mensen gegaan. Sommigen kregen maar één mail, anderen bijna wekelijks. Dat komt omdat we rekening houden met de volgende 'uitgangspunten':

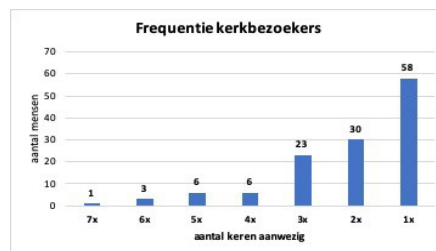
- Mensen die thuis de vieringen niet of moeilijk via internet kunnen volgen worden vaker uitgenodigd. Dit zijn ca. 10 mensen, zij krijgen minimaal 70% van de zondagen een uitnodiging.
- Mensen die wel thuis de dienst kunnen volgen, maar graag de diensten 'live' meemaken worden regelmatig uitgenodigd. Dit is een groeiende groep van 70 tot 90 mensen. Voor hen geldt dat we proberen hen 1 tot 2x per maand een uitnodiging te sturen.
- Als mensen 'dienst' hebben, krijgen -op verzoek- ook hun partners een uitnodiging.
- Mensen die niets aangegeven hebben worden eenmalig uitgenodigd en kunnen dan aangeven of ze vaker willen komen.
- Op sommige zondagen (zoals op 12 juli, 30 augustus en 20 september) worden vooral kinderen met hun ouders uitgenodigd. Dan is er ook kinderdienst.
- Verder wordt er uiteraard voorrang gegeven aan familie en vrienden bij gelegenheden als doop en gedenken van overledenen.

Dit is ongeveer de werkwijze:

Op zondag of maandag gaan de eerste 35 uitnodigingen eruit naar mensen die naar de kerk willen en 'aan de beurt' zijn volgens bovenstaande uitgangspunten, met de vraag om voor woensdag te reageren.

Op woensdag worden, afhankelijk van de ontvangen reacties, uitnodigingen verstuurd naar mensen die (nog) niets aangegeven hebben, met de vraag om voor vrijdag te reageren.

Zijn er op vrijdag nog geen 30 positieve reacties, dan worden de mensen uit groep a, die deze week niet 'aan de beurt' waren, alsnog uitgenodigd met een aantal andere mensen dat 'graag wil komen als er een plekje over is'.

In de afgelopen zeven weken leidde deze wijze van uitnodigen tot de verdeling zoals in het grafiekje staat. Eén was alle 7 keren aanwezig, nl Thijmen Toom die steeds voor het geluid zorgde, en 78 mensen waren maar één keer aanwezig. Dit komt o.a. door de vakantietijd (veel afzeggingen) en door een aantal (eenmalige) gasten. Totaal hebben inmiddels 148 mensen ervaren hoe deze vieringen in de Eshof voelen.

Sienke vroeg echter meer, zoals gaat het goed, vind je het leuk? En kun of wil je dit nog blijven doen en/of heb je suggesties voor anderen die dit werk ook (of samen met jou) kunnen doen?

Een paar antwoorden geef ik graag ook hier weer:

Ja, het is leuk om te zien dat je mensen blij kunt maken door ze uit te nodigen voor een kerkdienst, sommigen zitten echt te wachten of de uitnodiging nog komt, want 'anders is de zondag toch niet echt een zondag'.

- In de vakantieweken was het door de afzeggingen nog wel eens moeilijk om de 30 vol te krijgen maar met de mensen 'die je altijd blij maakt' lukte dit altijd weer.

- Niet iedereen is positief want 'zonder zingen is het toch niet echt een kerkdienst' en niet iedereen blijft bij het koffie-drinken buiten op 1,5 meter afstand van de ander.

- Het uitnodigen is vrij arbeidsintensief (het kost mij nu twee tot drie uur per week) maar het contact dat je met de mensen krijgt is erg leuk en het wordt erg gewaardeerd.

Op de vraag of ik dit nog wil blijven doen heb ik lang gearzeld. Mijn kracht ligt vooral in het uitdenken en opzetten van nieuwe dingen. Als het draait geef ik het graag over aan een ander. Maar ik zie nog wel een tussenperiode waarin ik dit samen met één of twee anderen doe. Je kunt dan de taken verdelen (de één houdt de excel-lijst bij en selecteert wie 'aan de beurt is', de ander nodigt uit en houdt bij wie er komt). En een derde is fijn als je ook nog eens een weekje op vakantie wilt.

Dus na september (en liefst iets eerder) wil ik graag het stokje overgeven aan een ander. Aan wie? Misschien is dit iets voor jou, lezer van dit stukje?

Ik hoor of lees het graag!

Lieske Duim

Ps: Ook hier vallen spaanders. Als er mensen zijn die eerder aangaven te willen komen maar nog geen uitnodiging ontvingen: vertel het mij, want dan is er iets fout gegaan.

Mogen wij even uw aandacht

Graag willen wij ook dit jaar weer uw aandacht vragen voor de jaarlijkse vrijwillige bijdrage voor ons kerkblad Rndom 'de Eshof'. Het is een vrijwillige bijdrage, dus u mag geven wat u wilt.

Wij stellen een richtbedrag voor van 22,50 euro voor de papieren Rndom en 7,50 euro als u alleen de digitale Rndom ontvangt.

U kunt uw bijdrage overmaken op bankrekening :

NL03 RABO 0373 7353 75 tnv: CvK van de Prot. Gem de Eshof te Hoevelaken inz. Rndom.
Graag onder vermelding 'vrijwillige bijdrage Rndom 2020'.

Uw steun komt geheel ten goede aan dit blad en maakt het mogelijk dat dit blad blijft verschijnen.

Alvast hartelijk dank voor uw bijdrage.

Namens de redactie en penningmeester van de Rndom 'de Eshof'

Henri Westein

het verschijnen van de brief van de Raad van Kerken in Nederland over de dreigende annexatie van Palestijnse gebieden op de westoever door de staat Israël. Dat is bij meerderen in het verkeerde keelgat geschoten. Inmiddels heeft de Raad van Kerken weer een brief doen uitgaan waarin werd ingegaan op de geuite kritiek. De klassicale vergadering Veluwe heeft geen besluit genomen om over deze kwestie en standpunt naar buiten te brengen.

Een predikant uitte zijn zorg over de tijdens de coronaperiode gehanteerde bezoeksregeling bij sommige zieken- en verpleeghuizen. Als een patiënt/bewoner om het bezoek van de predikant vroeg, wordt de predikant de toegang geweigerd. Dit wordt door meerderen herkend. Deze zorg is doorgegeven aan de vertegenwoordiger van de PKN in het CIO (Interkerkelijk Contact in Overheidszaken).

Benoemingen: Egbert van der Steege lid van classicaal college voor behandeling van beheerszaken, ds. Erica Hoebe-de Waard lid van het classicaal college voor de visitatie Veluwe; Hans Kiel afgevaardigde en Bert Broekhuizen secundus naar de generale synode voor 2021; Riky Hilbrink lid van de classicale commissie financiën Veluwe.

De klassicale vergadering besteedt de komende tijd aandacht aan verschillende vormen van gemeente zijn en hoe ook naar de toekomst voor kleiner wordende gemeenten het bestuur en de werklust goed belegd kunnen worden.

De afgevaardigden hebben gedeeld hoe zij de afgelopen periode hebben ervaren waarbij naast de zorgen ook de nieuwe en soms ongekende mogelijkheden genoemd werden.

Gerrit Bok, scriba klassicale vergadering Veluwe

Gastvoorgangers

De vakantieperiode is voorbij, de scholen zijn weer begonnen en ook de activiteiten in de Eshof zouden weer opgestart moeten worden. De vakantieperiode mag dan wel voorbij zijn, dat geldt niet voor de coronabeperkingen. Kerkdiensten zoals we gewend zijn, zullen nog wel even op zich laten wachten.

Gelukkig hebben we in 'de Eshof' een vorm gevonden die velen aanspreekt. Het is misschien een boutte veronderstelling maar de betrokkenheid bij onze kerkelijke gemeente heeft niet te leiden gehad door de opgelegde beperkingen. Aan deze veronderstelling ligt geen wetenschappelijk onderzoek ten grondslag maar kan wellicht wel afgeleid worden uit het aantal mensen dat regelmatig de vieringen op afstand bijwoont, rechtstreeks of op een later moment. Ook gastvoorgangers voegen zich moeiteloos in de wijze waarop wij invulling geven aan kerkdiensten. Ten slotte zijn zij in hun eigen gemeente ook gewend aan aangepaste kerkdiensten.

Verslag klassicale vergadering Veluwe

De klassicale vergadering Veluwe heeft op 2 juli j.l. een vergadering gehouden waarbij de afgevaardigden vooraf konden reageren op de agenda.

Er is aandacht besteed aan de commotie die ontstaan is na

Op 13 september gaat Ds. Ad Wijnhuizen uit Apeldoorn voor.

Ad is één van de predikanten van De Drie Ranken, de Protestantse Wijkgemeente in de Apeldoornse wijk De Maten. In deze kerk bespeelt Rudi Coppoolse regelmatig het orgel en de vleugel, al komt hij deze zondag met Ad mee naar de Eshof.

Ad heeft zijn theologische studie gevolgd aan de universiteit van Leiden en is zijn predikantenloopbaan begonnen als predikant in Berkenwoude in de Achterhoek. Na een periode van 13 jaar in Nuenen is hij in 2008 neergestreken als predikant in Apeldoorn. Behalve predikant van de Drie Ranken is Ad ook voor een gedeelte van zijn tijd verbonden als missionair werker aan de Protestantse Gemeente Apeldoorn t.b.v. het opzetten van activiteiten in kerk en samenleving en vooral gericht op de leeftijdscategorie dertigers. Daarnaast schrijft Ad korte meditaties voor Oase Media.

Op 4 oktober gaat Bernadette van Dijk voor.

Bernadette is namens de PG Amersfoort straatpastor. De Stichting Straatpastoraat verzorgt geestelijke zorg aan mensen die op straat leven en die in de opvang verblijven. De meeste mensen lopen snel voorbij aan daklozen, maar

straatpastor Bernadette van Dijk kent ze bij naam. Vanuit een christelijke traditie treedt zij deze mensen met liefde tegemoet. Daarbij respecteert ze de religieuze en levensbeschouwelijke achtergrond van een ieder die ze ontmoet. Over haar werk zegt Bernadette het volgende: 'Het straatpastoraat benadert een mens in zijn heelheid. De mens is een scheepsel van God en gemaakt voor heil. Daarom zoekt het straatpastoraat de mensen op straat en in de opvang op. Om hen te laten weten dat ze niet alleen zijn. Om hen te laten ervaren dat ze er mogen zijn. Om hen te helpen bij de vragen naar de zin van hun leven en bij hun zoektocht naar God. Een mens is meer dan een 'junk', meer dan een 'overlastbezorger', meer dan een 'zwerver en bedelaar'. Ieder mens is een 'kind van God' en heeft het recht dat iedere dag te horen'.

Frits Harmsen.

Vorming & Toerusting

Sinds jaar en dag is het de gewoonte om bij het eerste nummer van Rondom na de zomervakantie een brochure bij te sluiten met een overzicht van alle activiteiten die onder de vlag van V & T voor het komend seizoen op stapel staan. Aanvankelijk in de vorm van een simpel boekje, de laatste jaren als een veelkleurige brochure.

In deze coronatijd is echter alles anders. Vanaf maart hebben we te maken met beperkingen die diep ingrijpen in ons persoonlijk leven maar ook in de wijze waarop we met elkaar kerk zijn. Kerkdiensten worden in sterk aangepaste vorm gehouden maar alle andere activiteiten lagen tot en met de zomer stil.

We zijn nog lang niet van corona af en deskundigen vrezen het ergste voor het najaar en de winter. Toch proberen we de draad weer een klein beetje op te pakken met inachtneming van alle veiligheidsmaatregelen die nodig zijn.

Het onderstaande programma is uiteraard onder voorbehoud van verregaande beperkende maatregelen die mogelijk getroffen zullen worden i.v.m. de ontwikkeling van het coronavirus.

2 november: Gedenken op Allerzielen

Het is al enige jaren een mooie traditie om vanuit het uitvaartcentrum van Elja lichtjes naar de graven te dragen op de avond van Allerzielen. Steeds meer mensen maken gebruik van deze gelegenheid.

In verband met corona is er plaats voor 60 personen in het uitvaartcentrum die op 1,5 meter van elkaar zitten. Mocht de belangstelling groter zijn, dan kan een tweede avond georganiseerd worden.

In de Rondom van oktober zal vermeld worden hoe de avond zal worden ingevuld.

5 november: verhalen over koning David door Erik Idema.

Op deze avond staan we stil bij verhalen rond koning David. Het zijn verhalen over leiderschap en verantwoordelijkheid, maar ook over passie en sluwheid. Wat voor man was David nou echt? De her-

dersjongen die de reus versloeg, de dichter van de psalmen, de koning naar Gods hart... maar ook de man die Uria de dood instuurde omdat hij zelf verliefd was op Uria's vrouw Batseba. Hoe moeten wij hem plaatsen en wat hebben deze verhalen hedendaagse lezers te zeggen? Erik Idema vertelt ons de verhalen en staat stil bij de vragen die ze oproepen. In het oktobernummer van Rondom staat op welke wijze de aanmelding voor deze avond zal plaatsvinden.

Erik Idema is theoloog. Hij werkt als uitgever bij uitgeverij Kwintessens en is schrijver van verhalen en liedteksten voor kinderen en volwassenen. Erik gaat regelmatig voor in kerkdiensten in de Eshof.

25 november: Film Oerijssel.

Deze documentaire film wordt vertoond in de recreatiezaal van de Kopperhof. In het novembernummer van Rondom zal meer informatie over deze film en over de wijze van aanmelden opgenomen worden.

6 december na de kerkdienst: adventsconcert door Rudi Coppoolse

Onze oud-organist Rudi Coppoolse bespeelt nog met enige regelmaat het van Vulpen orgel in de Eshof. Rudi heeft zich met anderen geweldig ingespannen om de aankoop van dit prachtige orgel mogelijk te maken. In 1997 is het in de Eshof geïnstalleerd.

Op 6 december zal Rudi gedurende ongeveer een half uur adventsmuziek ten gehore brengen.

Rudi is 28 jaar onze hoofdorganist geweest. Na zijn verhuizing naar Apeldoorn is hij één van de organisten van de Protestantse Wijkgemeente 'De Drie Ranken' in Apeldoorn.

31 december: de Vormgroep organiseert 'De Dag van Stille' in de Eshof. Zie daarvoor een voorankondiging elders in dit blad.

Het jaarlijkse gemeente-uitje zou op 9 april plaatsvinden. Velen hadden zich opgegeven voor een gezellige dag met onder andere een bezoek aan het museum van Marius van Dokkum in Andijk. Op 9 april kon het uitje niet doorgaan maar dat geldt **helaas ook voor 8 oktober**. Een dag in de bus, een museumbezoek en een gezamenlijke koffietafel is in deze tijd een te groot risico. De deelnemers zijn inmiddels door Jan Vogel geïnformeerd. De organisatoren (Jan Vogel en Annie Hanse) hopen op betere tijden.

Van 15 t/m 17 mei van dit jaar stond een 2-daagse wandeling gepland rond het thema 'duurzaamheid' onder leiding van Norman Kempen en Herman Julsing. Hiervoor hadden zich 6 liefhebbers gemeld. Deze wandeling kon om de bekende redenen niet doorgaan.

Norman en Herman zijn van plan om in ongeveer dezelfde periode in de maand mei van 2021 een nieuwe poging te

wagen. In november/december zullen Herman en Norman beoordelen in hoeverre deze wandeling in mei 2021 haalbaar is. Begin volgend jaar zullen de plannen met deelnemers afgestemd worden.

Er is ruimte voor meer deelnemers. Opgeven kan bij Norman Kempen, e-mail: kempen4@gmail.com of bij Herman Julsing, e-mail: herman.julsing@live.nl. Beiden zijn uiteraard ook beschikbaar voor vragen of het geven van informatie.

*Namens de commissie Vorming & Toerusting,
Frits Harmsen.*

De Eshoftuin en haar bodem

**God, we zien uw schepping; we genieten ervan.
En tegelijkertijd buiten we uw schepping uit.
Wij overvragen de aarde met haar grondstoffen.
Omdat we geen maat weten te houden.
Omdat wij het 'nu' van ons belangrijker vinden
dan het 'straks' van onze kinderen en kleinkinderen.
Daarom bidden wij:
Kyrie Eleison – Heer, ontferm u.**

Luidde de voorbede van Lieske Duim op 2 augustus j.l. Op de Eshoftuin willen we 'inhoud geven' aan deze voorbede. In de directe omgeving van de tuin zien we hoopvolle ontwikkelingen (akkers met veldbloemen, weilanden met naast gras ook klaver en dergelijke, bermen die de kans krijgen een natuurlijke vegetatie te ontwikkelen). Maar ook akkers waar- op alleen Engels raaigras mag groeien, die met grote machi-

nes gemaaid wordt en waar dan meteen weer drijfmest wordt geïnjecteerd in de grond... En in het moestuincomplex ernaast pompen wij het in de grond weggesijpelde overmaat aan meststoffen uiteindelijk weer op met onze handwaterpompen. Veel boeren voelen zich gedwongen steeds meer te produceren, voor steeds minder opbrengst per kilo of liter; een 'race to the bottom'. Inderdaad: de bodem, de aarde, die we overvragen.

De voorbede signaleert dit, wij signaleren het en proberen te laten zien dat het ook anders kan, zelfs bloementeelt en bollenteelt kan biologisch, duurzaam. Duurzaam gebruik van de bodem, haar 'schatten' en de natuur, precies wat De Eshof als 'Groene kerk' voorstaat.

Meer bekendheid

Eind juni is er een bericht over de Eshoftuin gestuurd aan de algemene media, de andere (kerk)bladen en websites gericht op Hoevelaken. Dit omdat we nu een bord in de tuin hebben staan waardoor de tuin voor iedere Hoevelaker duidelijk herkenbaar is vanaf te weg. Inmiddels hebben de meeste websites en kerkbladen het bericht opgenomen en hopen we op (nog) meer bekendheid en bezoek op de tuin. Eén van de doelstellingen is immers dat we de opbrengst van de tuin delen met anderen. De bedoeling was 's zondags in de kerk de oogst van groente, bloemen en kruiden van de week neer te leggen. Door 'corona' kon dat plan niet doorgaan. Maar we zijn positief over hoe het nu loopt. En let op de berichten in de nieuwsbrief en de nieuwsrubriek op de Eshofwebsite voor meer actueel nieuws.

Bodemvondst

Op de Eshoftuin vind je niet alleen groenten, fruit, bloemen en kruiden, maar soms ook iets heel anders in de bodem. Bij het wieden in het kruidentuintje vond 'schrijver dezes' een gebroken kop van een Goudse pijp! Archeologen zullen het een vondst met 'geringe wetenschappelijke waarde' hebben gevonden, en dat ben ik direct met ze eens, maar ik vind zo'n 'boodschap' uit het verleden mooi en interessant. Het biedt een beetje inzicht in het leven van een mens, de lokale bevolking van vroeger. Bedenk dat op een akker op de zandrug bij het Hoevelakense bos onder andere vuurstenen voorwerpen zijn gevonden uit de Midden-Steentijd (11000 tot 6500 jaar voor nu), en je begrijpt de relativiteit van deze vondst.

Ten noorden van dezelfde zandrug, waarop de Veenwal ligt, werd ongeveer rond 1800 begonnen met het droogleggen en daarna afgraven van het veen, toen het Nijkerkerveen genoemd. Het was, vanuit de Hoevelakense beek (Koninginneweg-Horstop) en de Wester- en Oosterdorpsstraat, de laatste 'slag' in noordelijke richting die men kon maken om landbouwgrond te krijgen.

Rond die tijd begon ook het gebruik van de Goudse pijp als 'dampwaar' (de uitdrukking is van staatssecretaris Paul Blokhuis!) sterk af te nemen. De tabaksteelt rond Nijkerk bloeiend en een sigaar of houten pijp was een handiger middel om te roken, te 'dampen'. Een veenarbeider of een boer zou de gebroken pijp boos weg kunnen hebben gegooid toen

deze brak, want het waren -met hun lange aardewerken steelkwetsbare dingen. Moest er toen die dag verder maar gepruimd worden om de tabaksverslaving 'bij te houden'? De laatste vijftig jaar is deze verkeerde gewoonte stap-voor-stap teruggedrongen, een hoopvol voorbeeld voor hoe het ook bij milieubelastend gedrag is gegaan en verder zal gaan.

Giften

Mensen vroegen ons hoe ze de tuin met een financiële gift kunnen ondersteunen. Dat kan door een bedrag over te maken op NL20 RABO 0302 2062 99

t.n.v. Prot. Gem. De Eshof met als omschrijving "geoordeelde gift voor de Eshoftuin".

Bedankt voor de gegeven bijdragen!

Marius Gort

Een mooi plaatje van de Eshoftuin in volle wasdom.

De vier cm grote kop van de gevonden Goudse pijp.

Van harte aanbevolen door de diaconie: De collectes voor de komende weken

6 en 27 september Eigen Diaconie

Misschien verwacht je het niet maar er zijn in Hoevelaken en directe omgeving mensen die moeten rondkomen met een minimaal inkomen. Dit kan komen doordat ze hun werk hebben verloren of onverwacht voor (te grote) uitgaven staan waardoor gezinnen aan het einde van de maand hun vaste lasten niet kunnen betalen en niet meer weten hoe ze aan het einde van de maand kunnen rondkomen. Voor deze mensen staat de Diaconie hen bij en helpt ze. Niet alleen door ze financieel te ondersteunen maar ook om ze wegwijs te maken in de mogelijkheden van hulp die geboden kan worden door verschillende organisaties

13 september Stichting Hulpdienst Hoevelaken.

De Stichting Hulpdienst Hoevelaken is een vrijwilligersorganisatie die in 1985 is ontstaan uit een initiatief van kerkelijke en maatschappelijke instanties. Zij biedt hulp en zorg aan de inwoners van Hoevelaken. Kunt u door ziekte, een handicap, leeftijd of andere omstandigheden geen beroep doen op bestaande hulpinstanties, dan staan de vrijwilligers van de hulpdienst voor u klaar.

De hulp is bedoeld voor iedereen, die om wat voor reden ook, een helpende hand of een steuntje in de rug nodig heeft. Deze fantastische vrijwilligers helpen vooral ook de mantelzorgers, die het vaak zwaar hebben. Onze steun wordt enorm gewaardeerd.

20 september; Startzondag Kerk in Actie. Vrede verbindt verschil

De Protestantse Kerk steunt via Kerk in Actie en PAX vredesinitiatieven in Nederland en wereldwijd. Zoals in Nigeria, waar Kerk in Actie het werk van de Nigeriaanse kerken steunt om slachtoffers van het geweld te helpen hun trauma's te verwerken. Christenen en moslims verbeteren samen hun situatie en zijn bondgenoten in hun strijd tegen armoede en terrorisme. In Nederland is er steun voor SKIN, de organisatie van migranten- en internationale kerken, om elkaar als christenen te ontmoeten en van elkaar te leren. PAX steunt in Irak een organisatie die vecht tegen seksueel en gender-gerelateerd geweld tegen vrouwen. Met uw bijdrage steunt u het vredeswerk van de Protestantse Kerk.

4 oktober; Israëlzondag Protestantse Kerk - Israëlzondag - ontmoeting en dialoog

Voor de Protestantse Kerk is de relatie met het volk Israël een essentieel element van de eigen identiteit. Daarbij staan bezinning op de Joodse wortels van het christelijke geloof, het trekken van lessen uit de joods-christelijke dialoog en het alert zijn op en bestrijden van antisemitisme centraal. Het gesprek in de plaatselijke gemeenten wordt ondersteund met inspiratie- en gespreksmaterialen, ontmoetingsdagen, het tijdschrift Kerk & Israël Onderweg en het internetproject De Uitdaging met stellingen, geloofsgesprekken en interviews. De Protestantse Kerk investeert in opbouwende relaties met de Joodse gemeenschap in Nederland, onder meer via een gemeenschappelijk humanitair project met het Centraal Joods Overleg. Uw steun via deze collecte maakt al deze activiteiten mogelijk.

William Bouw

Uit de kerkenraad

Voor het eerst sinds 20 februari was er op 9 juli weer een fysieke vergadering van de kerkenraad.

We kwamen bij elkaar in de Eshof in de ruimte bij de bar. De stoelen in een soort kring, op 1,5 meter afstand van elkaar.

Nico opende en sloot deze vergadering met twee prachtige opnames van Stef Bos.

In de vergadering was Eunice van Zomeren te gast. Zij heeft aangegeven de functie van scriba te willen vervullen en ze kwam met ons kennismaken.

We blikten terug op de afgelopen periode. De kerkenraad had immers het moderamen mandaat gegeven om de benodigde besluiten rondom de coronasituatie te nemen. De leden van de kerkenraad lieten weten dat hun gevoel van betrokkenheid soms minder was geworden doordat we niet meer bij elkaar kwamen, maar zeker wel achter de besluiten van het moderamen te staan. Het moderamen heeft gevraagd om een vervolg-mandaat voor het aanpassen van het gebruiks-plan. Op 27 augustus, de eerste vergadering van het moderamen na de zomervakantie evalueren we de kerkdiensten in de nieuwe vorm. De kerkenraad heeft het moderamen dit mandaat gegeven.

We bevinden ons in de gelukkige positie dat 3 gemeenteleden hebben aangegeven dat ze een ambt op zich willen nemen. Het gaat om Eunice van Zomeren, zij wil ouderling worden en is kandidaat scriba. Liesbeth van den Heuvel en Nico van Rootselaar hebben aangegeven diaken te willen worden. Binnenkort stellen zij zich voor en de bevestiging is op 11 oktober.

Meer dan 65 reacties hebben we gekregen op de vragen in de nieuwsbrief. Wat als heel fijn wordt ervaren is het verbonden blijven via de zondagse uitzending. Het ontmoeten wordt gemist. De vraag komt op of we willen investeren in betere apparatuur voor geluid en voor uitzenden met beeld. We concluderen dat dit een mooi vraagstuk is voor de bezinningsdag die is verzet naar september. We gaan daarmee aan de slag.

Het was fijn om elkaar weer zo te zien en we wensen elkaar een goede zomer. De kerkenraadsvergadering van 10 september vervalt en op 12 september houdt de kerkenraad haar bezinningsdag. We hopen op goed weer, zodat we de dag buiten kunnen doorbrengen!

*Sienke Wolters,
voorzitter kerkenraad*

Colofon

Rondom 'de Eshof' is het kerkblad van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken en verschijnt 10 keer per jaar.

De Rondom is in de eerste plaats bestemd voor de leden van de kerkelijke gemeente en daarnaast voor een ieder die kennis wil nemen van de activiteiten binnen 'de Eshof'. De Rondom voorziet de lezer van algemene informatie over het gemeentelven en is tevens een platform voor gemeenteleden om zaken betreffende kerk en geloof te delen.

Redactie

Jan van de Kuilen, Ad Ritmeester en Inge Pie
Kopij inleveren bij: rondomdeeshof@gmail.com

Distributie

Annie en Frans Hanse;
email: anniehanse@hotmail.com

Inleverdata

Inleverdatum voor het oktobernummer is

dinsdag 29 september 2020

Inleverdatum voor het novembernummer is
dinsdag 27 oktober

Uw keuze: Rondom gedrukt en/of digitaal?

Normaal ontvangt u de gedrukte Rondom in grijstinten. U kunt er echter ook voor kiezen de Rondom digitaal in kleur te ontvangen. Zowel op papier als digitaal mag ook. Stelt u geen prijs op de Rondom, dan verwijderen we uw adres uit het bezorgbestand.

U kunt uw **keuze doorgeven of wijzigen** door dit aan de redactie kenbaar te maken of een mail te sturen aan digitale.rondom@gmail.com

Ondersteunt u het kerkblad al?

De Rondom wordt bekostigd uit giften van de lezers. Uw gift is welkom op IBAN: NL03 RABO 0373735375

t.n.v. Prot.Gemeente 'de Eshof' Rondom

Wij stellen een bijdrage van € 7,50 voor als u alléén de digitale Rondom ontvangt. Ontvangt u de gedrukte Rondom dan stellen wij een bijdrage van € 22,50 voor.

Rondom op de website

Op de website van 'de Eshof', www.pgdeeshof.nl, is een kleurenversie van de Rondom beschikbaar. Hierin zijn echter de privacygevoelige delen weggelaten.

Eshofberichten per mail?

In enkele gevallen (2 tot 4 keer per jaar) zou 'de Eshof' u graag per mail willen benaderen. Veel mensen hebben hun mailadres al doorgegeven.

In deze 'Corona-periode' worden deze adressen ook gebruikt voor de wekelijkse nieuwsbrief.

Wilt u ook Eshofberichten per mail ontvangen en hebt u uw mailadres nog niet doorgegeven, dan kunt u daarvoor een mailtje sturen aan Lieske Duim.
email: lieske.duim@pgdeeshof.nl

INLIA's nieuwe verpleegkundige Astrid Swadberg:

Van de Mercy Ships via Braziliaanse sloppenwijken naar de Groningse opvangboot

Ze had het al in haar hoofd toen ze 10 was: later als ze groot was, zou ze mensen in arme landen gaan helpen. Astrid Swadberg, verpleegkundige bij INLIA, heeft het ideaal uit haar jeugd ruimschoots waargemaakt. Ze werkte op de Mercy Ships voor de kusten van Togo, Senegal, Madagaskar en Zuid-Afrika en in de sloppenwijken van Brazilië.

En nu werkt ze weer 'aan boord'; INLIA heeft in Groningen immers ook twee schepen voor de opvang van dakloze asielzoekers. "Het is zo leuk om hier op een schip rond te lopen", zegt Astrid in de lounge van de Amanpuri. Ze is dit voorjaar aangetrokken om het medische team te versterken gedurende de corona-periode. En dat terwijl ze eigenlijk een poosje was gestopt.

Haar loopbaan begint in het Martini Ziekenhuis in Groningen, op de orthopedie. Via haar zusje komt ze in aanraking met Mercy Ships, een christelijke organisatie met ziekenhuisschepen voor de kust van Afrika. Ze hebben een verpleegkundige nodig die Frans spreekt. Astrid bedenkt zich niet en monstert in '93 aan.

En in '95 weer, dit keer als hoofdverpleegkundige. "We hadden een kaakchirurg en een oogchirurg. Dus we deden oogoperaties, hazenlipcorrecties, verwijderen van gezichtstumoren." Het is dankbaar werk. Het verandert het leven van de patiënten. Dit keer duurt de trip 1,5 jaar. Eenmaal terug denkt ze 'een jaartje in Nederland werken en dan weer weg'. Maar de tijd vliegt en voor ze het weet zit ze alweer 6 jaar op de longafdeling van het Martini. Dan neemt ze toch contact op met de moederorganisatie van Mercy Ships en vraagt naar werk op een landbasis.

"Dat trok me. Het bezwaar van een schip is toch dat het steeds weer verder vaart. Het leek me fijn om ergens langer te blijven." De organisatie werkt ook in de sloppenwijken van Zuid-Amerika. Handig, want Astrid spreekt goed Spaans. Wordt ze prompt in Brazilië geplaatst, waar ze Portugees spreken. "Ach, nu is mijn Portugees beter dan mijn Spaans", lacht Astrid.

Vier jaar werkt ze in de sloppenwijken van miljoenenstad Belo Horizonte. Met straatjongeren, doven, AIDS patiënten. De verpleegpost bij het community center waarin Astrid haar werk doet is het voormalige hondenok. Waar eerder de herdershonden huisden die het center beschermen, verbindt ze wonden, verzorgt ze huidaandoeningen, meet ze bloeddruk, doet ze triage.

"Dat is eigenlijk wat ik hier ook doe: consulten, directe zorg én kijken of we het probleem zelf kunnen tackelen of dat de patiënt naar een arts moet." Huisbezoeken waren daar wel anders dan hier; koffie uit een jampotje, op een sinaasappelkistje. Ze glimlacht bij de herinnering en blikt uit het raam. "Hé, die jongen had een zere knie. Hij fietst weer, dat is mooi."

In Belo Horizonte ontmoet ze de Amerikaan Dave, eveneens vrijwilliger. Ze trouwen en wonen 5 jaar in Amerika. Steeds met het idee dat ze nog eens zullen verkassen naar een ander land. Dat andere land wordt tot haar eigen verrassing Nederland. Haar man en zij hebben beiden het gevoel dat God hen hierheen leidt.

Dat gevoel komt het eerst bij Dave op. Maar hij weet dat Astrid daar eigenlijk geen zin in heeft. "Praat U maar met haar", zegt hij tegen God. En Astrid denkt binnen twee weken na over hoe het moet met haar ouder wordende vader hier. Toch komen ze nog niet onmiddellijk naar Nederland. Maar als Astrids vader ziek wordt, gaan ze alsnog rap. Astrid kan er in zijn laatste weken voor haar vader zijn.

Ze werkt in de thuiszorg en gaat in 2017 als vrijwilliger aan de slag in de TussenVoorziening, een INLIA-project in Eelde. "Ik ben nou eenmaal dol op andere culturen", grinnikt ze. Het werk in de thuiszorg wordt haar ondertussen te zwaar, ze stopt. En dan - uit het niets - wordt het leven in augustus 2018 ineens totaal anders. Dave krijgt kanker. Hij overlijdt in januari 2019.

Ze neemt een slokje water en slikt de emotie weg. Een gast begroet haar. Iemand die ze nog kent van de TuVo. Ze raakte er, toen nog als vrijwilliger, bevriend met gasten. "Ik had alle

tijd voor de mensen daar, ik had immers geen werk en geen man meer. Dus ik kon blijven hangen, gezellig koffie drinken.”

Mensen waarderen het. Het betekent voor hen veel dat ze komt ‘just to be with us’. Ze raakt eveneens bevriend met gasten uit de opvang in Groningen die ook op de TuVo helpen. “Mensen die helpen met tolken, bijvoorbeeld. Vind ik trouwens heel mooi dat INLIA zorgt dat gasten uit de opvang op die manier wat kunnen doen.”

Maar degene die eerst collega-vrijwilliger was, is nu potentiële patiënt. “Die zie ik dus niet als verpleegkundige. Die gaan naar een van de collega’s uit het medische team.” En voorlopig komt ze ook niet als verpleegkundige op de TuVo,

totdat alle gasten met wie ze daar omging zijn doorgestroomd naar eigen woningen. “Alles wordt hier heel zuiver en professioneel gehouden”, zegt ze, “Heel goed.”

Nee, ze zit hier prima op haar plek. “Je suis très content”, gooit ze er nog maar een Franse zin tegenaan. Ze stapt voorlopig niet van de boot.

Van de redactie:

Bovenstaande artikel is ingestuurd door INLIA (Internationaal Netwerk van Lokale Initiatieven met Asielzoekers).

Wij plaatsen deze artikelen alleen als de ruimte in de Rondon dat toelaat.

